

ukadiani PDF

NJIA
NYEPESI KATIKA
KUUFAHAMU

UKADIANI

Na

Maulana Muhammad
 Manzoor Nomani (RA)

KIMECHAPISHWA NA:

KHATM-E-NUBUWWAT ACADEMY

387 Katherine Road, Forest Gate, London E7 8LT Uingereza.

Simu: 020 8471 4434 |

Simu: 0788 905 4549, 0795 803 3404

Barua pepe: khatmenubuwwat@hotmail.com |

Tovuti: www.khatmenubuwwat.org

NJIA NYEPESI KATIKA **KUUFAHAMU** **UKADIANI**

Na

Maulana Muhammad
Manzoor Nomani (RA)

KIMECHAPISHWA NA:

KHATM-E-NUBUWWAT ACADEMY

387 Katherine Road, Forest Gate, London E7 8LT Uingereza. Simu: 020
8471 4434 |

Simu: 0788 905 4549, 0795 803 3404

Barua pepe: khatmenubuwwat@hotmail.com |

Tovuti: www.khatmenubuwwat.org

NJIA NYEPESI KATIKA KUUFAHAMU UKADIANI

Wamishenari wa imani ya Kadiani wanaeneza imani yao kwa jina la Uislamu na Mtume wake. Wananukuu kutoka katika Qur'an na Hadithi ili kuthibitisha 'ukweli' wa mtume wao, Mirza Ghulam Ahmad, na kutumia udanganyifu wa kila aina kuwasadikisha wasiojua na wasio na tahadhari kuwa kwa misingi ya Uislamu wenyewe ni muhimu kumkubali Mirza kama ndiye mtukufu - mtume wa zama.

Wanatheolojia wa Uislamu hawakuacha jiwe lolote lisiloweza kugeuzwa, kadiri hoja za kiitikadi na hoja za kielimu zinavyohusika, ili kufichua uwongo wa madai ya Makadiani. Wamethibitisha hilo bila ya shaka kwamba, kwa mujibu wa Uislamu, hakuna suala la kumkubali mtu yeyote kuwa mtume baada ya Mtume Muhammad ﷺ. Na kumtambua yeyote baada yake kuwa ni mtume, kwa maana yoyote ile ni kosa, ni kosa kabisa, na ni dhambi kubwa. Yeyote anayefanya hivyo na kuwa na itikadi hiyo, anatoka nje ya Mila na Itikadi ya Uislamu.

Shukrani kwa Allah, hukumu katika suala la Mirza Ghulam Ahmad haitegemei majadiliano ya kielimu ambayo yanaweza yasieleweke kirahisi kwa watu wa kawaida au hata baada ya kuridhika kwao, watu wabishi na werevu wanaweza kuwachanganya tena.

Katika hali hii, mambo fulani ya msingi yanaweza kuwekwa mbele ambayo yako wazi na yasiyoweza kupingwa, kiasi kwamba baada ya kuyajua hakuna uwezekano wa kumkubali Mirza Ghulam Ahmad kuwa ni Mtume. Ninaamini hii ndiyo njia rahisi, nyepesi na iliyonyooka zaidi ya kusoma na kuchambua Dini ya Ukadiani.

Mizozo ya kielimu sio lazima kabisa katika kadhia ya huyu Mzushi aliyekuja katika zama zetu.

Katika kurasa zifuatazo jaribio limefanywa la kuchunguza imani ya Makadiani na Ukadiani. Kutokana na kipengele hiki ili kwamba watu wa kawaida ambao Makadiani wanajaribu kuwadanganya waweze kutoa maoni yao wenyewe na kufikia uamuzi wao wenyewe.

Dondoo Nne za Msingi

Njia ya wazi na ya moja kwa moja ya kuchunguza Ukadiani ina kanuni nne za kimsingi.

Kwanza, ni muhimu kwa Mtume yoyote yule kuwastahi sana Mitume wote walioinuliwa mbele yake na kuwahimiza wengine pia kufanya hivyo. Kwani kila Mtume ni naibu au mwakilishi wa Allah hapa ardhini. Haifai hata kwa Muumini wakawaida aliye mkweli kumvunja heshima au kuudhi heshima na hadhi ya Mtume yoyote yule. Lakini tunamuona Mirza Ghulam Ahmad amesema na ameandika mambo ya dhihaka na matusi juu ya Yesu (عليه السلام). Mifano ya matusi yake yaaiyohesabika yanapatikana katika vitabu vyake, lakini hapa tutanakili dondo chache tu, kutoka katika kitabu chake kiitwacho Daf a-el Bala.

Dondoo inasomeka kama ifuatavyo: "Ukweli wa Yesu hauthibitishwi kuwa mkuu kuliko ule wa watu wengine wa kweli wa wakati wake. Kwa hakika, Mtume Yohana ana ukuu kuliko yeye kwa maana hakunywa kileo na haikusikika kamwe kusema kwamba kahaba amempaka manukato, au amenunua kutokana na mapato manukato aliyompaka, katika nywele zake au amegusa mwili wake kwa mikono yake au kwamba mtu asiyejhiana naye amefanya hivyo, au mwanamke kijana alimsubiri. Ni kwa sababu hii kwamba Quran imetumia neno Hasoor (mtu anayezuia matamanio yake ya

kimwili) kwa Mtume Yohana lakini haimuiti Yesu kwa jina hilo kwa sababu hadithi kama hizo hazipo.....”

Katika kifungu hicho hapo juu Mirza Ghulam Ahmad ameweka tuhuma tatu dhidi ya Nabii Isa (عليه السلام):

- (i) alikuwa anakunywa pombe;
- (ii) alikuwa amepakwa manukato kwenye nywele zake namwanamke mchafu na manukato hayo yalipatikana kupitia mapato yao machafu; na
- (iii) wasichana wasio na uhusiano naye walimhudumia.

Baada ya kutoa tuhuma hizi chafu dhidi ya Mtume Isa (عليه السلام), Mirza anadai kwamba Quran haikumwona anastahili kuitwa Hasuur kwa sababu hiyo. Nini cha kumzungumzia Mtume, mambo ya kudharauliwa aliyoasema Mirza kuhusu Yesu (عليه السلام), yatakuwa ni matusi zaidi iwapo yataelezwa kwa heshima ya muungwana wa kawaida. Na ye yeyote mwenye imani hata kidogo moyoni mwake hatatamka maneno yasiyo na haya juu yake, hasa akiwa ni Mtume wa Allah.

Katika kumtetea Mirza, Makadiani kwa ujumla wanashikilia kwamba yeye aliyatumia tu yale maneno yaliyoandikwa katika maandiko ya Kikristo kuhusu Yesu (عليه السلام) kuwashinda wamishenari wa Kikristo kwa hoja.

Lakini yote haya ni kujifanya tu. Daf a-el-Bala, ambayo tumetoka kuinukuu, imekusudiwa hasa kwa wanatheolojia wa Kiislamu. Mtu ye yeyote anaweza kukisoma kitabu kizima na kuamua mwenyewe katika kuujua ukweli huu. Zaidi ya hayo, matendo machafu na ya aibu ambayo yamenasibishwa kwa Yesu (عليه السلام) ndani ya kitabu hiki, kwa mujibu wa Mirza, ni ya kweli kiasi kwamba ni kwa sababu

ya matendo hayo Isa (عليه السلام) haja-tajwa kuwa ni Hasuur ndani ya Quran. Mirza anataja tukio hili la kuachwa ndani ya Quran kama uthibitisho wa ukweli wa tuhuma hizi. Je, haya yanawezaje kuelezewa kama kitu kinachotegemea kile ambacho maandiko ya Kikristo yamo?

Zaidi ya hayo, ni wazi pia kutokana na sehemu iliyonukuliwa hapo juu kwamba hata kama Mirza Ghulam Ahmad amesema mambo machafu namna hii kuhusu Yesu (عليه السلام) katika kitabu chake chochote, katika kuwajibu Wakristo, lakini haya si marudio tu ya yale yaliyosemwa katika vitabu vya wakristo bali ni maoni na madai yake Mirza mwenyewe. Kwa mfano, ameandika takriban mambo machafu na yaliyooza sawa na hayo kuhusu Yesu katika Zamima-i-Anjam-i-Atham. Ingawa ni maneno machungu kwa Mwislamu kuyasoma au kuyasikia, tutatoa mistari michache pale kama inavyohitajika kwa ajili ya kuelimika kwetu na kuwajua wazushi hawa na upotofu wao. Anaandika:

“...familia yake pia, sio safi. Watatu kati ya bibi zake wa baba na mama walikuwa makahaba ambao alizaliwa kwa damu yao. Lakini, labda pia ilikuwa hali muhimu ya Uungu. Uhusiano wake na makahaba pia pengine ulitokana na uhusiano wa mababu zake, vinginevyo hakuna mtu mcha Mungu anayeweza kuruhusu kahaba kugusa kichwa chake au kuomba kwake kile kilicholetwa kutoka kwa mapato yake machafu au kusugua miguu yake kwa mishale yake. Kwa ujuzi utaelewa mtu huyu alikuwa na tabia ya aina gani.”

Katika kifungu hiki Mirza amesema mambo yale yale kuhusu Yesu (عليه السلام) kama katika Daf a-el-Bala lakini kwa njia chafu zaidi na maneno ya kashfa zaidi ya kumtukana Isa alayhi salam. Tunajua

kwamba aliandika haya katika kulumbana na baadhi ya wamisionari wa Kikristo lakini baada ya kusoma dondoo kutoka Daf a-el-Bala haiwezi kusemwa kuhusu mistari hii kutoka Zamima-i-Anjam-i-Atham, pia kwamba haya yako tu katika asili ya kuwapiga vita wamishenari wa Kikristo kwa fimbo zao wenyewe. Kwani imeonekana kwa kurejelea Daf a-el-Bala kwamba Mirza anamlaani Yesu kwa ukali na ananukuu Quran na anamnukuu Allah kama mamlaka katika Msaada Wake. Vyovyyote vile, haya aliyosema dhahiri ni uchafu na matusi.

Mtu wa namna hii hawezi kuwa Muumini, anakuwa ni kafiri. Tusingeme chochote kuhusu kuwa Mtume. Hawezi hata kuitwa muungwana. Inaweza kuulizwa hapa kwa nini Mirza Ghulam Ahmad aliandika mambo kama haya kuhusu Yesu (عليه السلام). Kwa maoni yetu hasa ni kwa sababu madai muhimu ya Mirza kuhusu yeye mwenyewe ni kwamba yeye ndiye Masihi aliyeahidiwa; kwamba habari zilizomo katika Mapokeo kuhusu kurudi kwa Kristo duniani katika Awamu ya Mwisho zinamhusu yeye kikamilifu; kwamba katika utukufu yuko mbele sana na zaidi kuliko Yesu (عليه السلام), na kutokana na kufanana fulani, yeye ndiye mtu ambaye ameelezwa kuwa ni Kristo au Masihi katika Hadithi.

Ili kuunga mkono dai hili ilikuwa ni lazima tabia na shakhsia ya Mirza Ghulam Ahmad isiwe duni bali ya juu na bora عليه السلام kuliko ya Yesu (عليه السلام). Kwa hivyo, naamini, anataka ili kushusha hadhi ya Yesu (kuwaaminisha wafuasi wake wanyonge kwamba yeye ni bora zaidi kuliko Yesu katika sifa za kimaadili na kijamii.

Pili, haiwezekani kwa Mtume wa kweli wa Allah kusema uwongo kuunga mkono madai yake ya Utume. Lakini kwa Mirza Ghulam Ahmad ni tofauti. Yeye ni shupavu sana katika suala hili na

haoni ushawishi wowote katika kutoa taarifa ya uwongo kwa makusudi. Mamia ya mifano inaweza kutolewa kutoka katika maandishi yake lakini kwa vile lengo letu ni kuonesha tu njia rahisi na nyepesi ya kuchunguza na kusoma Ukadiani tutatosheka kwa kunukuu moja tu kati yake hapa.

Katika Arbaeen No. 3, p 9, Mirza anaandika: “Moulvi Ghulam Dastgir Kasuri katika kitabu chake na Moulvi Ismail wa Aligarh alitangaza vizuri juu yangu kwamba ikiwa mimi ni mwongo nitakufa mbele yao na bila shaka nitakufa mbele yao kwa sababu mimi ni mdanganyifu. Lakini baada ya kuchapisha vitabu hivi wao wenyewe walikufa kwa muda mfupi.”

Alichokisema Mirza katika kifungu hapo juu kuhusu Moulvi Ghulam Dastgir Kasuri na Moulvi Ismail wa Aligarh ni uzushi wake yeche kwenyewe. Hakuna kitabu cha waungwana hawa wawili kilichopo, wala hakikuwahi kuchapishwa, ambamo wanaweza kuwa wametoa kauli kama hiyo.

Makadiani wamepewa changamoto tena na tena kuonesha vitabu na Moulvis aliyetajwa hapo juu ambamo inadaiwa kuwa wamesema hivyo lakini hakuna kitabu mpaka sasa kilichooneshwa, wala hakitawahi kutokea, kwani ni uumbaji na maandiko ya mawazo potovu ya Mirza Ghulam Ahmad. Hili sio tukio pekee la uwongo wa Mirza. Kwa hakika, yejote ambaye atachunguza kwa makini maandishi yake atakuja kuona matukio mengi ambapo kwa uhuru na bila aibu anatunga tukio au kutoa taarifa ya uwongo ili kuthibitisha ukuu na uhalisi wake. Mtu wa namna hii hawezi hata kuchukuliwa kuwa ni mwandishi mwaminifu, tusiseme chochote kuhusu kuwa Mtume.

Tatu, Mirza alitoa bishara kadhaa na yeye mwenyewe akazitangaza kuwa ndio vigezo vyta ukweli wa utume wake. Alitangaza kwa majigambo kwamba kama haya hayatatokea na hayatakuwa ya kweli yeye ni mwongo na tapeli. Lakini takribani yote aliyozungumza yalithibitika kuwa ni uwongo. Ilikuwa ni neema kubwa kutoka kwa Allah kwamba utabiri wake mwingi haukutimia. Vinginevyo, tunaona utabiri mwingi uliotolewa na wanajimu unatokea. Hata kama bishara zote za Mirza zingethibitika kuwa ni sahihi, bado tungalijua kuwa ni kamba ndefu inayotolewa na Allah, kwa waja wake waovu, ili aje kuwahukumu siku ya kiyama. Tunaona katika Hadithi kuhusu Dajjal kwamba yeye atadai Uungu na ataleta mvua na kuwafufua wafu na bado atakuwa ni laghai? Iwe hivyo, ni imani yetu thabiti kwamba baada ya tangazo ndani ya Quran kuhusu Mtume Muhammad (ﷺ) kwamba yeye ndiye mwisho wa Mitume. Yeyote anayedai kuwa Mtume ni mwongo na mdanganyifu bila kujali anatabiri kwa usahihi kiasi gani au anafanya matendo ya ajabu makubwa kupita kiasi. Kwa hivyo, hata kama bishara za Mirza Ghulam Ahmad zingegeuka kuwa kweli isingeleta tofauti yoyote kwetu sisi. Lakini, tunamshukuru Allah, aliwaokoa waja wake wengi waliopungukiwa na nguvu za elimu kutohana na mtihani wa kuthibitisha bishara zake zote kuu kuwa si za kweli. Hapa tutajadili bishara mbili tu zilizotolewa na Mirza.

Bishara ya kwanza inahu kifo cha Mkristo, Abdullah Atham. Mirza alikuwa ameweka muda wa miezi kumi na tano kuanzia tarehe 5 Juni 1893 kwa ajili yake (yaani hadi tarehe 5 Septemba 1894). Yeye, kisha akairudia katika ukurasa wa 80 wa kitabu chake, Shahadat-e Quran, kama ishara na kigezo cha ukweli wake kwamba Abdullah Atham alikuwa na umri wa miaka 70 wakati alipokuwa ndani ya kipindi kilichowekwa na Mirza kilikuwa, baada ya yote, sio kitu ambacho hakiwezi kufikirika. Lakini kwa vile Allah alikusudia kufichua uwongo wa Mirza Ghulam Ahmad, mzee Abdullah Atham

sio tu kwamba hakufa ndani ya muda uliowekwa bali pia aliendelea kuishi kwa miaka miwili mingine. Alifariki tarehe 27 Julai, 1896 ambayo imethibitishwa na Mirza mwenyewe huko Anjam. Hatukosi kughafilika na maelezo ya uwongo yaliyotolewa na Mirza na wafuasi wake katika kutetea bishara isiyotimizwa. Lakini hakuna mtu mwenye fikra sahihi atakayetoa hitimisho lingine lolote kutoka kwao isipokuwa laana na ukosefu wa uaminifu wa hawa watu wazushi.

Hili sio suala la mantiki au metafizikia. Mirza Ghulam Ahmad alikuwa ametoa bishara ya wazi kwamba Atham atakufa ndani ya tarehe fulani na akaweka madai yake ya ukweli juu yake. Sasa, kama Atham angefariki kufikia jioni ya Septemba 5, 1894 basi ukweli wa Mirza ungethibitika kwa mujibu wa tamko lake mwenyewe. Lakini Atham hakufa ndani ya kipindi hicho na akaendelea kuishi kwa miaka miwili zaidi, kulingana na maneno ya Mirza mwenyewe, ilikuwa ni uthibitisho wa uwongo wake; na kutoa visingizio au maelezo juu yake ni kujaribu bure kutetea msimamo usio na utetezi.

Utabiri mwingine ambao tungeuchukua hapa ni ndoa yake iliyopendekezwa na Mohammadi Begam aliyoiweka kwenye vitabu vyake kama ishara maalum ya mbinguni na ushahidi wa ukweli wake kama Mtume. Lakini hebu kwanza tueleze historia kwa ufupi. Jamaa wa Mirza aliishi Hoshiapur (Punjab). Jina lake lilikuwa Mirza Ahmed Beg na Mohammadi Begam alikuwa binti yake. Mirza alishikwa na hamu ya kumuo, na hivyo akatoa ofa ya kumuo. Lakini Mirza Ahmad Beg hakupendezwa nayo na akaikataa ofa hiyo. Ili kumvutia, au tuseme kumshtua Mirza Ahmad Beg, Kadiani Mirza Ghulam Ahmad alitangaza kwa msisitizo kwamba kwanza alikuwa amebashiriwa kupitia ufunuo wa Allah kuhusu ndoa yake na Mohammadi Begam na kwamba alitoa pendekezo hilo kwa kufuata amri ya Allah na Allah amemhakikishia kwamba bila shaka

angemuoa Mohammadi Begam; na pili kwamba ikiwa jamaa wa Mohammadi Begam wangekataa ofa hiyo wangepatwa na misiba ya aina mbalimbali na bibi mwenyewe angepata mateso makubwa. Mirza alieneza mambo haya kwa nguvu sana kupitia vitabu, barua na vipeperushi vyake, hata kama Mirza Ahmad Beg angekuwa na moyo dhaifu, wa mtu ambaye yuko tayari kumfurahisha na kumtoa binti yake kwa Mirza. Lakini Ahmad Beg hakulegea hata inchi moja na aliendelea kukataa. Mirza kwa upande wake aliendelea kujaribu. Hadithi ya yale aliyosema na kufanya katika uhusiano huu ni ndefu na yenye uchungu. Kwa kawaida tunarudi nyuma kutokana na maelezo yake. Kwa hiyo tutaacha matukio yote yasiyopendeza na kuzingatia tu jambo kuu. Kutoka kwa maandishi ya Mirza inaonekana kwamba kipindi hiki kizima kiliendelea kwa idadi ya miaka kadhaa. Mirza Ghulam Ahmad alijaribu kumshawishi Mirza Ahmad Beg kupitia njia mbalimbali. Alimwandikia barua na akamtishia kwa matokeo mabaya juu ya nguvu za mafunuo ya Kimungu. Lakini hawa waliendelea kushikilia msimamo wao hadi hatua zilipochukuliwa kuelekea Uchumba wa Mohammadi Begam na Sultan Mohammad mmoja wa kijana kutoka Wilaya ya Patti, Lahore. Mirza alipojua uchumba huu kama alianza kuweka kila aina ya vizuizi njiani, na baada ya kushindwa katika majaribio haya maovu alikimbilia kwenye hila ya kawaida ya wahyi wa Allah na akatangaza kwamba kama Mohammadi Begam angeolewa na Sultan Muhammad basi Sultani atakufa, ndani ya miaka 2-1/2 na baba wa msichana, Mirza Ahmad Beg, ndani ya miaka 3 ya ndoa.

Hivyo Mohammadi Begam, baada ya kuwa mjane, bila shaka angekuwa mke wake. Utukufu ni wa Mola, ndoa ya Mohammadi Begum ilifanyika na Sultan Muhammad; na Mirza aliendelea kutabiri bila kuchoka kwamba Sultan Mohammad atakufa na Mohammadi Begum hakika atakuwa mke wake na kwamba iliamuliwa na majaaliwa ambayo hakuna mtu ulimwenguni angeweza kuyabatilisha na kwamba kama Sultan Mohammad hakufa

ndani ya muda uliowekwa na Mohammadi Begum hakuolewa naye, basi yeye yaani Mirza atachukuliwa kuwa ni mwongo na mdanganyifu mkubwa kupita kiasi.

Tumeeleza ukweli mtupu katika makala yetu hii:

Sasa soma dondoo chache kutoka kwa madai na bishara zilizotolewa na Mirza kuhusiana na jambo hili ambalo amelipa hadhi ya wahyi wa Allah. Katika Anjam-i-Atham ambayo Mirza aliandika takriban miaka mitano iliyopita baada ya ndoa ya Mohammadi Begum na Sultan Mohammad baadhi ya mafunuo yametolewa tena katika maandishi asilia ya Kiarabu huku Mirza akisambaza tafsiri yake katika Kiurdu.

Miongoni mwa hayo ni wahyi unaomhusu Mohammadi Begam ambamo (kwa mujibu wa Mirza) Allah amemwambia na akamhakikishia kwa njia yenye nguvu kwamba Mohammadi Begam bila shaka atamrudia katika ndoa. Mirza alidai kwamba Allah tayari amemuozesha yeye na hakuna uwezo wa kidunia unaoweza kuibatilisha hiyo ndoa. Ufunuo wa Mzushi huyu Mirza Ghulam Ahmad kwa Kiswahili unasomeka: “Basi Allah anakutosheleza dhidi yao na hakika atakuletea mwanamke huyo. Kitendo hiki kimetoka Kwetu na Sisi tutakitekeleza. Baada ya kurejea kwake tumekuoza kwako. Haki inatoka kwa Mola wako Mlezi. Basi usiwe miongoni mwa wenye shaka. Neno la Allah halibadiliki. Hakika Mola wako Mlezi hufanya apendavyo. Hakuna wa kumzuia. Tutamrudisha kwako.” Mirza kwa kutangaza wahyi huu anauambia ulimwengu kwamba ingawa Mohammadi Begam ameolewa na Sultan Mohammad na maadui wa Mirza wanafurahia jambo hilo, Mola wake Mlezi anamhakikishia kwamba Anatosha Kuwashinda na kulipiza kisasi dhidi ya maadui hawa na ni Uamuzi Wake usiobadilika. Kwamba atamrudisha Mohammadi

Begam kwake, yaani, Sultan Mohammadi atakufa katika uhai wa Mirza; na Mohammadi Begam, baada ya kuwa mjane, ataolewa naye. Bwana amemjulisha kuwa tayari amemuozesha; ni amri ya Allah na wahyi wa Allah ambao uko juu na usio na shaka yoyote. Amri za Bwana ni za mwisho na kamili na hakuna mabadiliko yanayoweza kufanywa ndani yake. Hakuna anayeweza kuwazuia wasibebeshwe kwa vitendo. Hakika Allah Atamrudisha Mohammadi Begam kwake na bila shaka angeunganishwa naye katika ndoa.

Hapa tunaona Mirza Ghulam Ahmad hasiti hata kuliburuza jina la Mtukufu Mtume Muhammad ﷺ kwenye kisa hiki kichafu. Katika tanbihi yake kwenye ukurasa wa 53 wa Zamima-i Anjam-e-Atham anaandika kuhusiana na ufunuo kuhusu ndoa ya Mohammadi Begam kwamba: “Mtume amekwishatoa bishara katika kumthibitisha huyu wa sasa kwamba Masihi aliyeahidiwa ataoa na pia kupata watoto. Sasa, ni dhahiri lengo la kutotaja ndoa na kulea watoto kwa njia ya jumla, kwa maana kila mtu kwa kawaida huoa na pia kuzaa watoto. Hakuna fadhila ndani yake. Hapa, ‘ndoa’ ina maana ya ndoa maalum ambayo itakuwa katika asili ya ishara na ‘uzao’ maana yake ni kizazi ambacho unyenyekevu wangu umekwisha kutabiri. Mtume hapa, kwa kusema, anakanusha mashaka yanayoletwa na wakanushaji wenye mioyo mibaya na kutangaza kwamba mambo haya hakika yatatokea.”

Hata hivyo, ni kauli ya kashfa iliyotolewa na Mirza. Kinachotaka kudhihirisha Hadithi hiyo hapo juu ni kwamba Isa (عليه السلام) ambaye hakuoa katika maisha yake ya kwanza) ataingia kwenye ndoa, kwa kufuata Sunnah za Mtume Mtukufu (ﷺ), atakapo kuja tena wakati wa Awamu ya Mwisho, na pia kuzaa watoto. Lakini Mirza ameifasiri kimakosa na kuigeuza kuwa bishara kuhusu ndoa yake mwenyewe na Mohammadi Begam. Allah, kwa upande

mwingine, kwa kuthibitisha bishara hiyo kuwa ni ya uwongo, aliudhihirisha ulimwengu kwamba Mirza Ghulam Ahmad ametafsiri vibaya neno la Allah na Mtume (ﷺ). Katika ukurasa huo huo wa Zamima-iAnjam-e-Atham kunaonekana kifungu kingine ambacho pia kinastahili kuzingatiwa. Mirza anaeleza kuhusu wapinzani ambao walifurahia ndoa ya Mohammadi Begum na Sultan Mohammad na sio pamoja naye na juu ya kifo kilichotabiriwa cha Sultan Mohammad kutotokea ndani ya kipindi kilichotabiriwa cha miaka 2-1/2 hivi: “Wapinzani wangu wapumbavu walipaswa kungoja na kujiepusha na kuonesha ubaya wao mapema. Je, wapinzani wajinga hawatakuwa hai wakati ambapo mambo haya yote yatatimizwa na je, wapiganaji hawa wote hawatakatwa vipande vipande kwa upanga wa ukweli siku hiyo? Wapumbavu hawatakuwa na mahali pa kukimbilia (kwa ajili ya kukimbilia) na pua zao zitang’olewa vizuri na madoa meusi ya unyonge yatazigeuza nyuso zao zilizolaaniwa kuwa za nyani na nguruwe.” Mistari michache baadaye Mirza anaongeza: “Kumbuka kwamba ikiwa sehemu ya pili ya bishara (yaani, kifo cha Sutan Mohammad kilichotokea katika uhai wa Mirza na ndoa ya Mohammadi Begum inayofanyika pamoja naye baada ya kuwa mjane) haitatimia nitasimama nikiwa nimefedheheka kabisa. Enyi wajinga! Sio muunganisho wa mwanaume; sio kashfa ya mwongo shetani. Jueni kwa yakini kuwa hiyo ni kweli - ahadi ya Bwana - Bwana Ambaye neno lake halibadiliki, Mtukufu na Mkarimu - Ambaye hakuna awezaye kuzuia Matakw Yake”. Dondoo hizo hapo juu zimechukuliwa kutoka katika kitabu kimoja tu cha Mirza Anjam-i-Atham na Zamimah yake (Postscript) ambacho kiliandikwa kuelekea mwisho wa mwaka 1896. Mirza aliishi kwa miaka 11 au 12 baada yake na akafa Mei 1908 na matokeo ya bishara hizi ni kwamba si Sultan Mohammad aliyefariki kabla yake na wala Mohammadi Begum hakuolewa naye. Tunakubali kwamba kama kungekuwa hakuna upungufu au udhaifu mwininge wa Mirza Ghulam Ahmad, uwongo

wa bishara mbili zilizotajwa hapo juu pekee ulitosha kuthibitisha kwamba asingeweza kuwa, kwa dhana yoyote ile, Mtume. Mola kamwe hamuaibishi Mtume au Nabii Wake jinsi Mirza alivyofedheheshwa kuhusiana na bishara hizi.

Utume ni mbali; mtu anayejiheshimu angedhihakiwa namna hiyo asingethubutu kumkabili mtu yejote. Lakini Mirza bila haya aliendelea na madai yake hayo na watu wakaendelea kujitokeza na kumkubali kuwa ni mtume na inaendelea hivyo mpaka leo.

Walakini, hakuna kitu cha kushangaza ndani yake. Katika nchi yetu wenyewe jamii nzima inaabudu wanyama, mito na mawe na haijumuishi watu walio nyuma na wasiojua kusoma na kuandika peke yao bali pia idadi kubwa ya watu waliosoma sana na waliostaarabika.

Nne, Mtume wa Allah kamwe hawezi kuwa mfuasi wa Serikali ya wakati huo, ambayo inaweza kuwa ni kielelezo cha uasi na utovu wa dini, na kufanya onyesho la mapenzi yake ya dhati na uaminifu kwake. Kumekuwepo na serikali za kikafiri huko nyuma, lakini pengine hakuna serikali ilivoleta hali ya kutomjali Allah na kutojali Imani na Akhera kama mifumo ya kisasa ya Uropa ya utawala wa kisiasa inavyofanya, hasa Waingereza.

Hakuna shaka yoyote ile, hasara kubwa sana za kiroho na kimaada walizowasababisha Waislamu na jinsi walivyoziharibu ni jambo lisilopimika. Iwapo mtu angejiuliza ni udanganyifu na ujanja wa nani ulisababisha kuanguka kwa Waislamu katika maeneo waliyokuwa wametawala, jibu kwa ujumla litakuwa ni Waingereza. Hata hivyo, ni jambo lisilo na shaka kwamba katika zama za sasa ukuu wa kisiasa wa madola ya Ulaya umefanya madhara makubwa zaidi kwa maadili ya kiroho, imani, uchamungu na dhana ya Akhera na hadi sasa Waislamu wanaendelea kuteseka kwa uchungu

mikononi mwa Uingereza na wamagharibi. Serikali hizi za Magharibi kwa hakika ni warithi wa Namrud na Firauni na kwa hivyo tunaamini kwa uthabiti kwamba kama mnyororo tukufu wa Mitume ungeendelea kuwepo na manabii kuinuliwa katika zama za sasa, asingelizitaja kuwa ni fadhila za Allah. Kinyume chake, angezikataa na kuchukulia kuwa laana kuu ya nyakati za sasa. Lakini katika suala la Mirza Ghulam Ahmad tunaona kwamba mitazamo yake ilikuwa ni ile ya kutumikia wakati, hekima ya kidunia, na kuwa mtumwa wa waingereza. Katika vitabu vyake amerudia mara kadhaa kuonesha utiifu, utii na uaminifu wa hali ya juu kwa Serikali ya Uingereza. Utiifu ambao hatujapata kuuona mfano wake hata kwa vibaraka wa waingereza wengine katika maandishi yao, kuhusu utawala wa wakoloni hawa. Hapa tutanakili dondoo moja tu kutoka katika kitabu chake kiiwtacho, Shahadatul Quran. Katika sura iliyoambatanishwa nayo kama epilogue inayoitwa, “Inastahili Kuzingatiwa na Serikali,” Mirza kwanza anatangaza kwamba “fadhilli za Serikali ya (Waingereza) zimekuwa - juu ya familia yangu tangu enzi za baba yangu, Mirza Ghulam Murtuza”. Hivyo, shukurani kwa Serikali hii inapenya katika kila mishipa na viungo vya uhai wangu”. Baadaye, kwa fahari anathibitisha uaminifu wa baba yake na kaka yake mkubwa, Mirza Ghulam Qadir, kwa Serikali ya Uingereza na anasimulia ni huduma zippi tukufu walizozipata wakati wa “Maasi” ya 1857, dhabihu za kishujaa walizotoa na njia ya ajabu namna serikali ilivyowalipa. Baada ya kueleza haya yote kwa undani sana, Mirza anaona:

“Ninaihakikishia Serikali tukufu kwamba mimi ni mwaminifu na ninaitakia mema kama wazee wangu walivyokuwa. Ni nini kiko katika uwezo wangu isipokuwa kuswali na ninamuomba Allah ailinde serikali hii ya Uingereza dhidi ya kila aina ya dhulma na kuwashinda maadui zake kwa aibu. Allah Ameifanya kuwa ni wajibu kuishukuru Serikali iliyo njema kama vile anavyojishukuru Yeye

mwenyewe. Hivyo, nisipoishukuru Serikali hii au kuwa na nia mbaya dhidi yake nitashindwa katika kumshukuru Allah pia; kwa sababu kumshukuru Allah na Utawala mwema ambao amewaneemesha waja wake ni Baraka, kwa hakika ni sawa. Haya mawili yanahusiana na kuachwa kwa moja, kwa moja kunamaanisha kuachwa kwa mwingine. Baadhi ya watu wajinga huuliza kama kupigana Jihad dhidi ya Serikali hii ni halali au la. Kwa hiyo, kumbuka kwamba ni upumbavu wa hali ya juu kuuliza swali hili kwa jinsi gani kunawenza kuwa na Jihad dhidi ya mtu kutoa shukrani kwa ajili ya neema zake zilizowekwa kama wajibu wa kidini. Kwa kweli nasema kuwa kubeba chuki dhidi ya mfadhili ni tabia ya mwanaharamu na mtu mwenye nia mbaya. Kwa hiyo imani yangu, ninayoitangaza tena na tena, ni kwamba Uislamu una sehemu mbili; uaminifu kwa Allah na uaminifu kwa Serikali ambayo huweka amani na kutupa kimbilio dhidi ya madhalimu chini ya kivuli chake. Serikali hiyo, ni Serikali ya Uingereza.”

Hii kwa ufupi ni itikadi ya Mirza Ghulam Ahmad na huu ndio utume wake! Siwezi kusema juu ya hisia za wengine lakini kwangu mwenyewe natangaza, bila kusita hata kidogo, kwamba baada ya kusoma kifungu hiki ninamwona Mirza Ghulam Ahmad ni kiumbe cha kudharauliwa zaidi. Na sio mfano wa pekee. Mirza ametoa mawazo na hisia sawa kuhusu Serikali ya Uingereza katika sehemu kadhaa katika maandishi yake. Sijui wafuasi wake wanafikiria nini kuhusu utume wake. Hakika kama mtu kama yeze anaweza kuwa Mtume, basi kila mtu mwema na mwema zaidi anaweza kuja na madai ya kudai Uungu! Astaghfiru llah.

HITIMISHO.

1. Haiwezekani kwa Mtume au Nabii kumtukana, kumdhihaki aukumkosoa yeote mionganini mwa Mitume wa Allah waliomtangulia na kuwanasibishia maovu ya kimaadili.

2. Hakuna Nabii anayeweza kusema uwongo na kubuni hadithi ilikuthibitisha anayoyasema kuwa eti ni ukweli.

3. Haiwezekani kwamba Nabii mkweli anatoa bishara inayofungatarehe kwa amri ya Allah na kwa msingi wa wahyi wa Allah akitangaza kuwa ndio kigezo cha unyoofu wake na hali Mola akamuonesha kuwa ni mwongo na mdanganyifu mbele ya dunia nzima kwa kuthibitisha kuwa ni uongo yale aliyosema na kuyaandika.

4. Hakuna Nabii atakayemtamani mke wa mtu mwingine ila MirzaQadiani bila aibu alitabiri na kutangaza kutimiza hamu yake ya kuoa mke wa mtu mwingine.

5. Hakuna Nabii yeote ambaye ni naibu na mwakilishi wa Allahanayeweza kujishushia hadhi hadi kufikia kiwango cha mtu wa kujipendekeza kwa serikali kwa kujiingiza katika kuisifia na kuitkuza Serikali ya Kikoloni ya Uingereza iliyokuwa inawadhulumu na kuwakandamiza wananchi wake.

Kisimamo cha Mtume kiko juu sana na chenye hadhi, hakuna mtu mtukufu atakayefanya hivyo na kwa hakika mtu yoyote yule mwenye chembe ya ubonaadamu ataudhika sana iwapo atahusishwa na jambo kama hilo.

Kwa mujibu wa mazingatio haya inaweza kuhitimishwa vizuri kwamba hata kama mlolongo wa utume haungekoma na Mitume walikuwa bado wanainuliwa na wanakuja duniani, kusingeweza

kuwa na uwezekano wa Mirza Ghulam Ahmad kuwa Mtume wa Allah. Allah kamwe hatamwinua yeote kuwa Mtume Wake ambaye amepungukiwa kabisa na sifa za kawaida za uadilifu wa kibinadamu. Ufunuo wa Kiungu hauwezi kamwe kuja kwa mtu kama huyo. Ibilisi, bila shaka, anaweza kumtia moyo. Kama Quran inavyosema:

“Je! nikuambieni wanao wateremkia mashetani?

Wanamshukia kila mwongo mwenye dhambi.”

(Shuara, XXVI; 221-222)

Aya hiyo hapo juu inaonesha kwamba ufunuo utokao kwa Allah haumfikii mtu anayesema uwongo, anayejiingiza katika kashfa na asiyeishi maisha safi.

Sasa, jionee mwenyewe jinsi wingi wa uongo na dhambi ulivyo maarufu katika maisha na tabia za Mirza Ghulam Ahmad. Vipi mtu kama yeye anaweza kuwa Mtume hata kama Utume unaendelea? Ni kwa njia ya dhana tu tunasema haya - vinginevyo itikadi yetu sisi waislamu ni kwamba

Allah Aliikamilisha Dini Yake na Sharia Yake kupitia Mtume Muhammad

﴿، na kisha Akajitwika jukumu la Kuihifadhi mpaka siku ya Mwisho na Kufanya mipango yote iliyohitajika kwa ajili yake.

Kukoma kwa njia hii, ulazima wa kuendelea kwa amri ya Mitume. Allah Alitangaza hivyo katika Quran na Mtume ﷺ pia ameeleza kwa uwazi katika Hadithi. Hivyo, ni tangazo kwa Waislamu duniani kote kwamba mlolongo wa Utume umemalizika kwa kuja Mtume Muhammad ﷺ na hakuna Mtume mpya atakayeteremshwa popote pale.

Inatosha kwa watu wote watakaozaliwa hadi Siku ya Kiyama kumwamini na kumfuata Mtume Muhammad ﷺ kufuata Muongozo ulioletwa na Mtukufu Mtume ﷺ utatosha kwa wanadamu wote na nyakati zote.

Muhammad Manzoor Nomani

Na

Maulana Muhammad
→ Manzoor Nomani (RA) ←

KIMECHAPISHWA NA:

KHATM-E-NUBUWWAT ACADEMY

387 Katherine Road, Forest Gate, London E7 8LT Uingereza.

Simu: 020 8471 4434 |

Simu: 0788 905 4549, 0795 803 3404

Barua pepe: khatmenubuwwat@hotmail.com |

Tovuti: www.khatmenubuwwat.org